

der er andre, der skal kunne komme i betragtning, og det vil vi bruge udvalgsarbejdet til nærmere at få belyst.

Men som sagt er vi som udgangspunkt positive over for lovforslaget.

Villy Søvnald (SF):

Loven om bofællesskab fra 1993 er jo, som det er påpeget, kun blevet brugt i ganske ringe grad.

Den forrige ordning gav mulighed for bofællesskaber for personer over 55 år og til særlige grupper, f.eks. hjemløse og personer med psykiske lidelser.

Hensigten med lovforslaget her er at fremme bofællesskaber, altså boformer, hvor beboerne på en eller anden måde vælger at leve tættere sammen end sædvanligt.

Så vidt vi kan se, er der fem anvisninger på, hvordan det skulle kunne lade sig gøre. For det første får man mulighed for at få indflydelse på, hvem boligerne skal udlejes til, idet kommunen dog skal sikre, at det er boligsociale problemer, der bliver anvendt som argument, hvis man vil flytte ind specielt. Det synes vi er en god idé.

Det andet er, at lovforslaget giver mulighed for at erhverve og ombygge beboelsesejendomme til bofællesskaber. Det synes vi også er en god idé. Det tredje er, at man får mulighed for at omdanne almene boliger til bofællesskaber. Det synes vi også er en god idé. Det fjerde er, at kravet om et selvstændigt køkken afvises. Vi forstår det sådan, at man fremover vil kunne bebo en sådan bolig uden køkken og samtidig få bolig sikring; det er jo det, der har været problemet indtil nu. Hvis det er sådan at forstå, synes vi, det er en oplagt god idé.

Det sidste er så, at man åbner op for, at også pårørende, familie, gode venner vil være i stand til at flytte sammen. Det synes vi også er en oplagt god idé. Vi taler meget om netværk i de her år, og skal det lykkes at skabe netværk, må det også være naturligt, at mennesker, der kan bidrage til noget i et fællesskab, får lov at bo tæt sammen.

Hvis jeg skulle konkludere, synes jeg, der er en række gode og rigtige intentioner, men kigger man på de økonomiske konsekvenser, må man jo sige, at det er ikke nogen boligpolitisk revolution, der er lagt op til. Lægger man beløbene sammen over fire år, er der et tilskud til fællesarealer på i alt 450.000 kr., og der er merudgifter til boligstøtte over fire år på i alt 2,4 mio. kr. Jeg synes, at det står lidt i modstrid med ambitionsniveauet i bemærkningerne, hvor der anføres:

»Vedrørende de særligt udsatte grupper indgår bofællesskaber som et væsentligt element i regeringens ønske om en særlig indsats for netop disse grupper.«

Der er brug for en kolossal forøget indsats over for de grupper, og hvis man bevæger sig ud i samfundet f.eks. til herbergerne, f.eks. til Mændenes Hjem nede i Istedgade, vil man få nogle meldinger, der hedder, at det i dag er næsten umuligt at boligplacere de grupper, der for alvor er trængt, hvis de skal begå sig på det fri boligmarked. Det er klart, at det hænger sammen med, at der forsvinder små lejligheder, bl.a. fordi Københavns Kommune er i gang med at sælge de små lejligheder. Det hænger også sammen med saneringen, som i øvrigt er en god idé, men som har den bivirkning, at billige, små lejligheder forsvinder.

Derfor vil jeg godt spørge boligministeren: Hvis nu det viser sig, at ønsket om det her medfører langt mere vidtgående beløbsstørrelser, end forslaget antyder, vil boligministeren så være villig til at se på de beløbsstørrelser, ud fra den overskrift, at vi har en fælles interesse, som alle ordførere indtil nu har givet udtryk for, der hedder at fremme det her mest muligt, for så ville det være ærgerligt, hvis den nye barriere skulle være en økonomisk barriere?

Jeg skal til slut blot gøre opmærksom på, at der foreligger et svar fra Socialministeriet – nu er det selvfølgelig ikke min opgave at koordinere regeringens politik – hvor man beder om, om man ikke kunne ændre på kravet om, at der skal være fem boliger, for at det bliver et bofællesskab, til det gamle krav om tre boliger. Og da hensigten jo er at fremme bofællesskaber mest muligt, vil jeg antage, det er noget, der er til at komme igennem med.

Dorit Myltoft (RV):

Ganske kort kan jeg sige, at Det Radikale Venstre støtter lovforslaget. Dels kan det være med til at støtte mangfoldigheden af familiemønstre og bosætningsmønstre, dels kan de mere fleksible regler samtidig være med til at forbedre mulighederne for at give socialt dårligt stillede mennesker bedre bomuligheder.

Vi tilsiger det derfor en grundig og seriøs udvalgsbehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiets holdning til boligministerens forslag er, at vi selvfølgelig er positive over for, at mennesker skal have lov til at bo, hvor-